

عنوان مقاله:

توانمندیهای فرهنگی خراسان بزرگ و تاثیر متقابل آن بر ایران

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 1، شماره 1 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

ایرج افشارسیستانی

خلاصه مقاله:

خراسان بزرگ از دیدگاه سرچشمه های طبیعی و اندوخته های معدنی از توانگری بالایی برخوردار بوده و به انگیزه ی پیوندهای تاریخی، قومی و مذهبی ژرف خود با سرزمین های پیرامون از یک سو از سویی با نگرش به جایگاه جغرافیایی و ژئوپولیتیک خود، نقش راهبردی در شکوفایی این سرزمین ها داشته است. این کارکردها به همراه توانمندی های متقابل اقتصادی و پیوندهای تاریخی و فرهنگی، توانسته است نقش تاثیرگذاری در گسترش پیوندهای همه جانبه میان ایران و سرزمین های پیرامون آن در دوران های گوناگون تاریخی داشته باشد. مردم بافرهنگ خراسان بزرگ با احساسی پایدار نسبت به قومیت خود، در پیمایش زمان از احساس تعلق به پیکره ی واحد ایران بزرگ برخوردار بوده اند. خراسان بزرگ در دوران باستان تابع ساتراپ یا استان پهناور پرتوه بوده است که در سنگ نوشته ی داریوش بزرگ در بیستون و سنگ نوشته های دیگر هخامنشی از آن یاد شده است. سرزمین هایی که در شمال خراسان کنونی قرار گرفته اند، تابع خراسان بزرگ و یا امیرنشین های زیرنظر حکومت ایران بودند. آنها در دوران قاجار از ایران جدا شدند و از سوی اتحاد جماهیر شوروی در سه جمهوری تشکیل شد و در سال ۱۳۷۳ ه.ق، هرات هم ضمیمه ی افغانستان گردید.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2028921>

